

1.
Na wykresach prezentujących maksymalne obciążenie (maximum load) w modelu z d=1 i d=2 widać, że wartości odchylają się od średniej w sposób charakterystyczny dla losowego przydziału.
Dla d=1 rozkład punktów wokół średniej jest bardziej rozproszony, podczas gdy dla d=2 wartości maksymalne są wyraźnie niższe i bardziej skoncentrowane.

Wartości maksymalnego obciążenia kumulują się wokół funkcji ln(n)/ln(ln(n)) (dla d=1) oraz ln(ln(n))/ln(2) (dla d=2), co sugeruje, że nawet stosunkowo niewielkie zwiększenie liczby wyborów urny znacząco redukuje obciążenie.

2

W insertion sort, liczba porównań i przesunięć podczas kolejnych powtórzeń eksperymentu również rozkłada się wokół pewnej średniej. Z wykresów wynika, że wahania wyników między poszczególnymi powtórzeniami nie są duże, co sugeruje stabilność metody w badanym zakresie n.

Algorytm insertion sort w ujęciu pesymistycznym wykonuje O(n²) porównań i przesunięć. Analiza wykresów cmp(n)/n² i s(n)/n² potwierdza przewidywana asymptotyke. Porównania i przesunięcia są ze sobą ściśle związane; w najgorszym (lub średnim) wypadku większość elementów wymaga przesunięcia do odpowiedniej pozycji w tablicy o długości n.

3.

Dla eksperymentów z komunikacją (p=0.5 oraz p=0.1) widać, że suma wymaganych rund koncentruje się wokół pewnej średniej, a rozrzut między poszczególnymi powtórzeniami jest umiarkowany. Niższe p powoduje, że rozłożenie czasem bywa bardziej rozciągnięte, jednak wciąż obserwuje się relatywnie stabilną średnią.

Im mniejsza wartość p, tym wolniejszy przebieg procesu komunikacji i większa fluktuacja wyników, choć wciąż można zauważyć, że przy dostatecznie dużym n rozkład liczby rund zaczyna się stabilizować wokół pewnego trendu rosnącego w funkcji n.